

-KASTÎ (ANARŞİK) OLMAYAN-
ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

“İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı” Kuruluşu için

Mahmut Açıksöz Problemi'nin
Vaz'ı ve
Çözüm İçin Tutulması Gereken
Yollar ile Yapılması Gereken
İşlemler Üzerine

TÜSTAV

EYLÜL — 1993

YIL: 7 (+17) Sayı: 22 (+37) 10.000 TL. (KDV Dahil)

S U N U Ş

Dergimizin 7. (17.) yılına girdiği bu sayısında VAKIF-DER'in yapmış olduğu bir «köken araştırması»na dair Kronik'i bulacaksınız. Bu araştırmanın sonucunda Ali E. GÜRAN tarafından ortaya konan «RAPOR»u Dergimizin 10-11 sayfaları arasında ayrı bir bölüm halinde numaralanmış olarak göreceksiniz.

Dolayısıyla bu sayımızda, orta sayfalarda yer alan Rapor dışında bir başka bilimsel çalışmaya ve VAKIF-DER Başkanı Av. Ali TÜMER tarafından hazırlanan «Vakıf Resmî Senedi» taslağına yer ayıramadık.

Saygılarımızla,
Cumhur AKSEL

D Ü Z E L T M E

RAPOR'da mevcut tashih hataları aşağıda gösterilmiştir :

- Sayfa 3, paragraf 1, satır 7'deki cümle sonu BAĞLIDIR olacak.
- Sayfa 6, paragraf 4, satır 3'teki «psikopatolojiye» kelimesi PSİKOTERAPİYE olacak.
- Sayfa 13'teki (3) No'lu Dipnot'un 2. paragraf, 4. satırındaki «hal-kın» kelimesi HALKI olacak.

KATKI Dergisi'nin dikkatli okurlarından özür dileriz.

Sayın Ali METE (KATKI Dergisi Sahibi)

Sayın Ali TÜMER (KATKI Dergisi Genel Koordinatörü)

Sayın Cumhuri AKSEL (KATKI Dergisi Yazışleri Müdürü)

Son zamanlarda Mahmut Açıksöz'ün davranışları ile düşüncesi (veya düşüncemiz) arasında yine olağanüstü uyumsuzluklar gözlenmektedir.

Kendisinin 1989 yılının Ocak ayında girdiği -ve sizin de yakinen şahit olduğunuz- katatonik (bir nevi geçici felç) durum hatırlandığında, gidişatın hem onun sıhhati hem de bizim aktivitelerimiz bakımından gayet tehlikeli olduğu açıktır.

Biz biliyoruz ki bir insanın kimlik (sosyolojik) hatta kişilik (psikolojik) bunalımına girmesi bireysel bir olay değildir. Psikopatoloji, «kişilik» kavramı ile çelişir. Yani kimlik, kişilik bunalımı aslında -ve özellikle- kültürel çevre ve kökenle ilgili anonim bir olaydır.

Halbuki biz Mahmut Açıksöz'ün kültürel -aynı zamanda etnik ve dinsel kökeni hakkında çok az şey biliyoruz.

Üstelik bildiğiniz gibi kökendaşları da bizlerle görüşmekten kaçınmakta veya kendisi görüştürmemektedir.

Dolayısıyla bu suretle de, Mahmut Açıksöz'ün, bizimle, kasti kökeni arasında ayrıca -ve gereksiz olarak- bir polarizasyona veya gerilime girmiş olması kuvvetle muhtemeldir.

Bu durum muvacehesinde, Mahmut Açıksöz'ü açmazlara sokan, bizim de aktivitelerimizi engeller veya frenler duruma gelen problemi çözmek için herşeyden önce kendisinden en az iki kökendaşının -gerek Vakıf-Der'e girmek suretiyle veya gerekse dışarıdan yazılı olarak- bizimle beraberliğini onaylar ve destekler mahiyetteki rızalarını almasını önermeliyiz.

Aksi halde hukuki ve daha objektif bir karara varabilmek için öncelikle Vakıf-Der'in üyelikle ilgili maddesi uyarınca Mahmut Açıksöz'ün kökense kimliğini -detaylarıyla- ortaya çıkarmak üzere bir araştırma komisyonu teşkil etmeliyiz.

Bu çözüm paketini önce -muhatap arkadaşlar tarafından kabul görüldüğü takdirde- KATKI Dergisi gurubu olarak Mahmut Açıksöz'e bildirmeli, sonra da O'nun tavrına göre gerekeni yapmalıyız.

Dergi'deki arkadaşlardan farklı görüşler çıktığı takdirde onları da yazılı birer metin haline getirerek tartışmalı, ama mutlaka en kısa zamanda bir senteze, bir ortak fikre ulaşmalıyız.

Ali Ergin GÜRAN

Sayın Cumhuriyet AKSEL

KATKI Dergisi Yazı İşleri Müdürü

İSTANBUL

Biliyorsunuz ki yazınızı ve -bana «bildirimde bulunmak» üzere ekte olan «öneri metni» okur okumaz «İkinci şıkkı uygulamak daha doğru olur.» şeklinde fikir beyan ettim.

İkinci defa hapse girip 38,5 ay yattıktan sonra «şartlı tahliye» olalı 6 yıl dolmak üzeredir. Önce bu yılları anlatmam gerektiğini sanıyorum.

Tabii ki olayları anlatıp «son zamanlar»a geleceğim.

Tahliye olup köyümde birkaç hafta kaldıktan sonra «iş aramak» üzere İstanbul'a döndüm.

Kalacak yer yoktu! Önce garsoniyer-misafirhane karışımı bir yerlerde, otellerde, ev teraslarında misafir kaldım... Ve yıllar geçtikten sonra ev tutabildim.

Bu arada devamlı iş arıyordum: Bazan iş bulunur gibi oluyordu. Bazansa ne yapılacağı, ne para verileceği ve hatta ne olduğu belli olmayan «işe başlamak» üzere davet edildiğim oluyordu. Bu birkaç defa oldu.

Fakat iş bulduğum ve hatta işe başladığım veya yapacağım iş nevi, alacağım maaş miktarı belli olduğu «bugün yarın işe başlayacağım» için «avans» aldığım oluyordu. Kısa bir süre sonra -her ne hikmetle- ise «iş akdi»ne (Ki yazılı veya sigortalılığı havi birşey yoktu.) uyulmadığı veya çalışma şekli ve ilişkiler bir acayipleştiği veya «avansımı aldığım iş»e bir türlü başlatılmadığım için -«avans»ı iade edip veya borç sayıp uzaklaşıyordum.

Geçimimi «iade»lerle sağlıyordum; köyden de -gelebilecek- yiyecek gönderiliyordu.

Bu dönemde birkaç «büyük(?)» iş teklifi aldım.

İstanbul'da Vergi Dairesi Md. Yardımcılığı yaptığım dönemden tanıyan ve iş aradığımı duyan bir zatın teklifi şu idi: «Gel senle ortak iş yapalım. Ev de var! Senin takdimin iyidir.»

Ama gayrimenkul alım satımıyla karışık «tefecilik»te yapan şahıs daha işin ne olduğunu söylemeden, bir dedikodusuna ortak olup -Devletin

yüksek kademesinde görev yapan, adını ve derecesini açıkça zikrettiği-
birini lanetlemesine katılmamı istiyor ve «...eski fikirlerimi unutup ilişki-
lerimi yok saymamı/kesmemi...» şart koşuyordu.

Aman Allahım!..

Bir diğer teklif memlekete bir gidişimde yapılmıştı: «Bir matbaa var,
gel gazete çıkar! Paran olmadığını biliyorum.»

Bu zatı doğru dürüst tanıımıyordum, teklifi niçin yapmıştı? Aynı kö-
kendendi o kadar...

Oğlunun söylediğiyle «...Bey'e tapan» biriydi. (Bir Siyasi Parti Genel
Başkanı adıydı bu.)

«Bizimkiler için mücadele etmem, eh bazı şeylere de dikkat etmem...»
yeterliydi anladığım kadarıyla... (Yıllar sonra görüştüğümüzde «Böyle bir-
şey değmezmiş! Pek idealist yokmuş zaten.» gibi şeyler söyledi.)

Macera aramıyordum ve tabii böyle konulara kendimi mahkum ettir-
meyi düşünmüyordum. Ancak bu konular anlama ve araştırma alanım
olabilirdi. (Liseli yıllarda bile bu «farklılık»ı görmekle birlikte hiçbir «hi-
zipçilik»e katılmamıştım.)

Çalıştığım işlerden birinden ayrılmak zorunda kaldığım bir sırada,
Ali Tümer'le fikir birliği halinde, -borç ve iane para bulup- Üsküdar'da
telefonlu ve çalışmaya hazır bir büro tuttum: Vergi Daireleri, Tapular,
Belediyelerde (Ki birçoğunda tanıdıklar vardı.) her türlü işi (...) yapmak
üzere tanıdığım herkese kart dağıttım.

Sokakta veya gittiğimde görüştüklerim işleri olduğunu söylüyor, ida-
reciler «somut» iş örnekleri anlatıp göndereceklerini belirtiyor ve fakat
ne uğrayan ne de iş gönderen oluyordu. (Halbuki Üsküdar'da -kurucu-
larından da biri olduğum- Vergi Dairesinin Müdür Yardımcılığını ve za-
man zaman vekillliğini yaklaşık altı yıl yapmıştım ve o zaman 18 yıllık Üs-
küdar'lıydım.)

Artık iş bulmaktan ümidi kestiğim için aramaktan da vazgeçtim.

Ve patronunu çocukluğundan tanıdığım bir Şirket adına, önce İstan-
bul'da sonra şehirden şehire dolaşarak -«baharat»ımı satmak üzere- modern
«işportacılık» yapmağa başladım. Haftada ortalama 2000 - 2500 km. yol gidi-
yordum. Yemeğim ve ev kiram karşılanıyordu.

Çalışmaya ara verdim.

On yıldır görmediğim ve -artık- bülüğ yaşına gelen oğlumu görmek talebimi annesine ilettim ve fakat bu mümkün olmadı.

Birkaç gün sonra Ankara'ya gitmek için Kadıköy'den gece geç hareket edecek bir araba için Rıhtım'daki terminallerden birine giderken, kendilerini «emniyet» diye takdim edip «Hüviyet» soran kişilere şüpheyile karışık «Hüviyetinizi görebilirmiyim?» dememle beraber hüviyetimi ibraza yeltendim ve yol çantamı yere bırakıp hüviyetimi çıkardım; hüviyete bakmak yerine çantamı alıp fırlayanı kovalarken, hüviyet ve adres defterimi düştürdüm. Çanta tabii uçmuştu!

Gidişi bir gün erteledim ve doğrudan memlekete gittim. Gitmişken yeni hüviyet çıkarmak üzere Nüfus Müdürlüğü'nde sıra beklerken gelen iki resmi giyimli polis adımı sorup Emniyet Müdürlüğü'ne götürdü ve odalarda dolaştırmalardan ve aralarındaki bir yığın konuşmalardan sonra «İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinin 1983 yılında TCK 142. maddeye göre hakkınızda mahkumiyet kararı var. Sizi infaz savcılığına göndereceğiz.» dediler ve durumu izah etmeme rağmen bütün gün Emniyet'te tuttular.

Oysa cezanın infaz edildiğini söylemişim. Üstelik 1992 yılı idi ve TCK 141 - 142 maddeleri kaldırılmıştı ve cezalar «ke-en lem yekün»dü.

Orada beni tanyanlar ve haberi olanlar arasında yarattığı, sonra yaratacağı tereddüt, şüphe, çekimserlik ve telaşı bilmem söylemeye gerek varmı?

Olaydan sadece birkaç ay sonra ise -gene Emniyetten- «sabıkasızdır» belgesi verdiler ve böylece «Vakıf-Der kurucusu» olabildim.

Vakıf-Der kuruculuğu için, Mahalle Karakolu'ndan polisin haber vermesiyle gidip Derneğin kuruluşu ile ilgili bilgi verdikten sonra polis veya bekçi gelmeye ve zili çalmayarak doğrudan sokak penceresinden -reklam edercesine- seslenip -benim evde oturduğunu söyledikleri- bilmediğim, tanımadığım isimleri sormaya devam ettiler.

Yetmedi!

Oturduğum evin sahibesine gidip dedikodularla ve dayatmalarla, önce «protesto(!)»lu tahliye talebi göndermesini (Ki tam o sıralarda telefonum arızadan(!) 10 gün kapalı kaldı.) sonra telefon edip defalarca «...çok çok özürler dileyip evden çıkmamı rica etmesini» ve evden çıkmamı sağladılar.

Şimdi gelelim «son zamanlar»a!..

Son aylarda memleketim olan Hatay - Antakya'ya iki defa gittim.

Birinci gidişte etnik ve dinsel kökeni bakımından aynı olan, çoğunu ortaöğretimli-üniversiteli yıllardan tanıdığım bir çok kişiyle görüştüm. Ayrıca yeni tanıştığım birkaç kişi ile de konuştum. Görüşüp konuştuklarımın arasında dinsel açıdan -geleneksel- lider diye tanınan «şeyh»ler de vardı.

Vakıf-Der'den bahsederek, dinsel ve etnik kökeni aynı olan insanlar olarak ne yapabileceğimizi, bana nasıl destek olabileceklerini ve/veya nasıl bir işbirliği yapabileceğimizi sordum. Çok iyi bildikleri ve yakın bir geçmişte hizipçiliğe dayandırılan hareketlerin ne sıkıntılar yarattığını, bunların çözüm olmadığının anlaşılmuş olması gerektiğini... anlattım.

Sorular sordum, sorulan çeşitli sorulara cevaplar verdim.

En ilgilerini çeken soru ise: Acaba kökeni aynı olan bizler için nerede (Mesela ta Amerikalarda dahi) ne gibi programlar-tezgahlar hazırlanıyordu ve böyle şeyler olursa ne yaparız, bunları nasıl aşarız?.. sorusu idi.

Verilen bilgilere göre oralarda Şii, Bahai, Yehova Şahitleri vs. rahatça faaliyet gösteriyorlardı, hatta cirit atıyorlardı.

Ama anlamadıklarımı söyledikleri şey ise «Niçin değişik ülkelerden gelen binbir çeşit halkı hep getirip oralara yerleştiriyorlardı ve gelenlerin birçok konuda önceliklere sahip oldukları ve bunun neden olduğu» soruları idi.

Birkaç kişi ise, geçmişte hizipçilerin zarar verdiklerini ve şahsi çıkar sağladıklarını Suriye'ye kaçanların çok zengin olduklarını ve bunları sonradan anladıklarını belirtti.

Genel olarak ve birkaçı daha ısrarlı bir şekilde, oradaki halkın son zamanlarda çok yüksek bir REFAH seviyesine geldiğini anlatıp durdu. Ama «Şeyh» olan bir zat «Bu refahı rüyamda görsem inanmazdım.» diye vurguladı.

(Gerçekten kaç bin yıllık bir kastın veya kastların bakiyesi bu halkın tarihi boyunca -anlatılan efsaneleri de hatırlayarak- böyle bir «refah» dönemi yaşadığını sanmıyorum.)

Bu ilk gidişte görüştüğüm kişiler, sohbetlerle ve sorulan sorulara verdiğim cevaplarla -esas itibarıyla- destek olacaklarını, işbirliği yapacaklarını, işbirliğinin şeklini kendileri ortaya koyarak belirttiler.

Fakat Suriye'de bulunan ve aynı kökenden insanlarla ilgili soruların cevapsız bırakılması biraz tuhaftı.

Istanbul'a gelip bir süre kaldım ve sonra hem Kurban Bayramı'nı geçirmek hem de görüştüğüm kişilerle tekrar konuşup yapabileceklerimizi somutlaştırmak üzere tekrar gittim.

O ne?..

«Söz» veren onlar değildi! Bir ikisine «İşsiz güçsüz olduğumun...» söylendiğini aktarmalarını hariç tutarsak kem-küm ve nasihatvari şeyler... Hele «şeyh» olan hazret de «iş» için «Maliye müdürlüğüne» dönmemi bile nasihatvari söyledi.

Anlamsızlıklar vardı!..

Neyse ki sonra üniversiteli yıllardan tanıdığım -ve o zamanlardan beri görüşmediğim- bir arkadaş anlattı da durum biraz açıklık kazandı:

«Senden sonra birileri geldi. Ne yaptığımızı, senle ne konuştuğumuzu sorup "Bu siyasi bir mesele!" şeklinde birtakım şeyler söyledi. Ben de tepki gösterip «Sen doğmadan biz bu memlekete hizmet ediyorduk!» deyince o da hüviyetini gösterdi.

«Acele ve merak etme biraz zaman geçsin.»

Şimdi durum anlaşılıymıştı!..

Demek ki yıllardır bunun için işsiz-güçsüz bırakıldım. Ve tabii «refah»tan ve paradan bahseden o hazret ve yığınla mahlukun gözüne «İşsiz -güçsüz bir serseri...» gibi takdim edilmem, öyle görünmem veya gösterilmem çabası yatıyormuş.

Halbuki kendime meşgale aramıyordum ve acelem de yoktu. Öyle olsa görüşmelerden sonra düşünceleri için bir süre geçmesini beklemezdim.

Gayem bir «oldu bitti»yle «ilgalsılık ve örgütçülük» oynamak değildi, değildir. Ancak «malum u âlem» olan ve müsteşriklerin bile en az 150 yıldır bildikleri bir «sırcılık» anlayışının aydınlatılması için çalışırken, belirli kimselerin bildiği ve anladığını iddia ettiği bilgilerin metafizik yorumlar ile bütün bunların yarattığı karmaşanın nasıl aşılabileceğini araştırmak -özellikle ve öncelikle- gençlerin önlerini nasıl görebileceklerini tesbit ve onları yönlendirmek olabilir.

Durum bu iken, bir taraftan Devletin ne yapıp edip dağıtma, bölme veya -Batılılardan takliden alıp uygulamaya çalıştığı- kolonize etmeye çalışması, diğer taraftan bu konuda -geleneksel- lider durumundaki «şeyh»lerin sessiz kalması, hatta bir kısmının -menfaat karşılığı- «işbirliği» yapı-

yor olması ve mesela birinin daha önce destek vereceğini belirttiği konu yerine, bana nasihatvari şeyler söylemesi biraz acaip değilmi?

Şüphesiz ki ben gökten gelmedim belli bir kökenim vardır.

Ama kökendaşlarım belli olmakla beraber -doğru dürüst- görüşememekteyim; hatta bir kısmı görüşmekten -açıkça- kaçınmaktadır.

Yoksa benim «görüştürmemem» sözkonusu olamaz.

Bundandır ki konu «... iki kökendaşımın Vakıf-Der'e girmesini...» veya «... bizimle beraberliğini onaylar...» duruma gelmesini çok aşar.

Ancak kökense kimliğimin ortaya çıkarılması için, bir komisyonun kurulması şarttır ve -aslında- bunu benim talebetmem gerekirdi.

Onun için öncelikle «öneri»yi getirene şükranlarımı arzettiğimi, kabul edenlere ve kurulacak komisyonda görev alacaklara teşekkürlerimle beraber, her türlü bilgiyi ve yardımı sağlayacağımı belirtmeliyim.

Gereği için bilginizi rica ederim. 30 Haziran 1993

Mahmut AÇIKSÖZ
Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu

KATKININ NOTU

Mahmut Açiksöz'ün en son 19.08.1993 tarihinde Not olarak girmesini istediği şu ifadeyi de aynen kaydediyoruz:

«Bu satırların yazarı bir kastın geleneksel ilişkilerine, -ve katı- yargılarına göre davranıp yaşamamış ve onlara hapsolmamıştır. Kastı görüş ve davranışları savunmayı da düşünmemektedir.»

RAPOR

27 Temmuz 1993

Ali Ergin GÜRAN

VAKIF - DER

M. Açıksöz için Köken Araştırma Komisyonu
Raportörü

TÜSTAV

Şimdiye kadar edinebildiğimiz bilgileri İnsan (Emek) Biliminde değerlendirdiğimizde şöyle bir tablo ortaya çıkmaktadır: Alevi (veya Arap uşağı veya fellâh) denilen ve daha çok ülkemizin Adana, Mersin, İskenderun, Antakya yörelerinde yerleşmiş bulunan ana dilleri Arapça olan bu halk aslında kadim Mezapotamya ve Suriye (meselâ Sümer, Kalde, vs.) hatta Mısır uygarlıklarındaki kastle hem gelenekler ve hem de biyolojik genler vasıtasıyla sıkı sıkıya bağlıdırlar. Anatomik ve fizyonomik yapılarının olağanüstü çeşitliliği ise kökenlerinin pekçok ayrı kastle dayandığını göstermektedir. Hernekadar Arap kolonyalizminin etkisi ile kazanmış oldukları Arap dili ve terbiyesini öne sürerek kendilerinin Arap olduklarını iddia etseler de Türkler gibi panteistik kökenli olan Araplar bu iddiaları şiddetle reddederek bunların kastı olduğunu ısrarla vurgularlar.

Çünkü şüphe götürmez bir şekilde inanılan hatta zaman zaman fiilen yaşanan bir reenkarnasyon olayını, kopkoyu bir sırcılığı (veya mistisizmi), kadınların örtme, kapatma, uzak tutma ve çok karıllık gibi feodal unsurların bulunmamasına rağmen aşağılanması ve hor görülmesi durumunu ve de İslamiyetten çok öncelere kadar uzanan bir zincir halindeki tanrı krallara ve/veya seçkin birey insanlara da ibadet etme geleneğini başka türlü izah etmek imkânsızdır.

Bilindiği gibi reenkarnasyon, kastı düzenlerin ana karakteristiğidir. Ve de bir kasteden diğerine geçmenin ölümüne yasaklı olduğu bir düzendeki kastlararası «davranış ve anatomi tipleri» sızmasını izah eder. Ancak şimdilerde bu inanış ve/veya olay aynı zamanda -kastlılar topluluğu halindeki- halkların veya cemaatlerin birlik ve bütünlüğünü sağlayan bir inanç ve mistik bir felsefe haline gelmiştir.

Sırcılık ise kastların mevcudiyetinin gerek (veya olmazsa olmaz) şartıdır.

Sırlar -bir bakıma- kastlıların düşünce ve davranışlarının temel prensipleri veya aksiyomlarıdır. Ki kökü insanlığın -üremeyle, beslenmeyle ilgili- temel tabularına yani İnsan (Emek) Biliminde en genel ifadesini bulan temel prensiplere (aksiyomlara) dayanır.

Bilindiği gibi insan akli bazı istek dışı (gayri ihtiyari) amaçsız, irrasyonel davranışlar neticesi olarak ortaya çıktığından, insanların bütün rasyonel düşünce ve davranışlarının kökeninde daima bir sır -veya «gayri akli»lik- yatar. Meselâ insanlar ister yalnızken olsun, ister muhtelif temas (iletişim) hallerinde olsun ritmik hareketler yapmak ve ritmik sesler çıkartmak yani ritm melekelerini çalıştırmak, geliştirmek zorunda hatta istiğrârandadırlar (veya izdirâr). Ve bununla beraber de beslenmekten, çiftleşmekten sakınmak, çekinmek zorundadırlar. (1)

İşte bir panteist grup bir tanrı-kral tarafından yakalamp muayyen bir işe koşulsa da, onlara muayyen zaman ve şekillerde beslenme, muayyen şartlarda muayyen kişilerle çiftleşme refleksleri kazandırılrsa da kast haline gelen böyle bir grup panteistik yasaklarını, tabularını sırf kendilerine mahsus dibi karanlık bir sır küpü gibi saklarlar. Onlara bu sır mevhumunu -sadece bir yön olarak- rasyonel olmayan yani hayvanlarda görülmeyen beslenme ile çiftleşme faaliyetlerine getirilmiş tahditler belirlir. Yani bu tahditleri, yasakları daraltmanın hayvanlığa gidiş yolu olduğunu, buna zıt yönün de tanrılığa gidiş olduğunu algırlarlar.

Zaten tanrı mevhumunu da, gelişmiş becerilere göre sıralanmış kastların, en tepedeki birey insanda (veya tanrı kralda) biten yönleniş doğurmuştur; ve doğurur. İşte taa o kadim devirlerde kazanılmış insanca yaşama, ahlâklı olma, iyiyi kötüyü ve güzeli çirkini ayırma gibi hasletler, geleneklerle ve hatta biyolojik genlerle gelerek bugün bile hâlâ insanlığın yönünü, ana rotasını tayin etmektedir...

Ancak herbir kastın, yaptığı işe göre kazanmış olduğu spesifik şartlı refleksler, davranış biçimleri veya beceri ve huylar onların sırlarına (veya tabularına) değişik şekiller ve dolayısıyla değişik anlamlar kazandırmıştır. Bu farklılıklar -veya bir nevi ihtisaslaşmalar- giderek o kastın kendini gittikçe tecrit etmesine, diğer kastları ve insanları şaşkırtıcı -veya dağıtıcı- maharetler geliştirmesine ve aynı zamanda da bu yahtılmış kasti mahlûkların diğer insani davranış biçimlerinde olağanüstü sakarlık göstermelerine yolaçmıştır ki kastların kötülüğü, sihirbazlığı ve büyücülüğü böylece ortaya çıkmıştır. Hernekadar bu kötülük öncelikle diğer kâstlılara karşı sözkonusu olsa da belki zaman zaman bazı zayıf tanrı kralları bile dağıttıkları içindir ki, tanrı krallardan geldiği açık olan -tektanrıci- dinsel literatüre «cin taifesi» olarak geçmişlerdir. Dolayısıyla son tahlilde tanrı krallar ve peygamberler silsilesinden gelen tek tanrıci dinler hernekadar kastların koordinasyonunu ve insanlığın birliğini sağlamak ve korumak

için insanlığın asli tabularına uygun müşterek ibadetler vaz edip bu yolda çabalar telkin edici doktrinler vaaz etseler de kastlar (yani cinler) çok defa genel gidişatı (veya ibadeti) bozmuşlardır.

Diğer taraftan bütün ilkel topluluklarda yapılan erginlenme (olgunlaşma) âyinleri veya imtihanları aslında panteizmden gelme âyinler olup özünde melekelerin gücünün ölçülmesi anlamındadır. Çünkü bir ergenin açlığa, acıya ve korkuya dayanma gücü aynı zamanda bir nispette onun meleke gücünü gösterir. Ama bir kastta, bunlar bile gerek kastın uğraştığı işlerin çerçevesi içinde kaldığından, gerekse imtihan biçimlerinin önceden bilinir klişeler haline gelmesiyle objektif kriterler olma özelliğini büyük ölçüde yitirmişlerdir. Dolayısıyla de son tahlilde sadece kast'a veya cemaate bağlılık âyini veya büyüü halini almıştır. Ki bu şekilde de imtihanı başarı ile bitiren bir gence yapılan övgü ve mükâfatlandırma yoluyla ve de üstelik ölümüne bir tehdit ile güdümlenmiş cemaat desteği motivasyonu (veya mensubiyet hissiyle) gençlerin birey-insan olma şansları büyük ölçüde ortadan kaldırılmıştır.

Çünkü genç belli bazı işler yapıp davranışlar gösterdikten sonra ödüllenebilir şartlandırılmıştır; dolayısıyla hernekadar mantıkî olursa olsun plânlı bir işe giriştiğinde, muayyen uzunluktaki bir periyod içinde ödüllendirilmediği -veya etraftan herhangi bir tepki alamadığı- takdirde paniğe kapılır ve hatta paralize olur.

Yani kastlardaki -hemen hemen- bütün büyüsel âyinler insanların melekelerini veya kişiliklerini geliştirmesine manidir... Ama bütün bu durumlar kolonyalizm öncesi kasti dünya içinde tutarlı bir mantığa sahiptir.

Aslında günümüze kadar gelen ve bugün Türkiye'de bizi de etkileyen esas çelişki ve problem, genel olarak kolonyalizm dediğimiz ideolojiler döneminin başlamasıyla yani birey insanlık öğretilerinin ortaya çıkmasıyla doğmuştur. Ve meselâ sanıldığına aksine kastlar ve/veya kasti halklar kolonyalist yönetimlerden hiçbir zaman kültürel özerklik ve/veya kimlik talep etmemişlerdir. Çünkü bu onların sırlarının fâş olmasına ve dolayısıyla kastlarının dağılmasına, birliklerinin bozulmasına yol açardı. Yani tek tek kastlar -diğer kastlarla olan çelişkileri patlak vermedikçe ve de fazlaca yoksullaşmadıkça- kolonyalist yönetimlerle daima zımnî bir anlaşma veya konsensüs halinde olmuşlardır.

Kast mensupları genellikle bireysel köleliği kabul edip birey insan gibi davranmayı -takliden- öğrenmekle beraber -kasti geleneklerine daha da kapanarak- gizli dinsel örgütler halinde yaşamaya devam etmişlerdir.

Hernekadar daha Grekler zamanında iş ile ibadet ayrılıp lâiklik adı altında -bir dereceye kadar- din özgürlüğü tanınsa da bu durum değişmemiştir. Çünkü Grekler hernekadar gayet rasyonel sosyo-ekonomik ideolojiler, ahlâki bedihi doktrinler geliştirip, ibadetlerini de onlara paralel bir mantıkla tutarlı bir mitoloji şeklinde izah etseler de ve bütün bunları güçlü bir teatral medya ile halklara empoze etmeye çalışsalar da melekeleri bozuk olduğu için davranışsal ızdırâr içinde bulunan kasti mahlûklar, kendilerine uygun ve özel davranışsal ibadet biçimlerinde -veya âyinlerinde- daima gizemli bir güç bulmuş veya görmüşlerdir. Ki bu mustarlık durumu da hem «grup ruhu»nu doğurmuş hem de Doğu mistisizminin kaynağını teşkil etmiştir.

İşte bence bitmez tükenmez Grek-Pers, Roma-İran (hatta Osmanlı-İran) savaşlarında, görünen bilinen sebeplerinin yanında, zâhiren birey-insan gibi görünüp aslen anonim kast ruhu ile yaşayan bu insanların oynadığı roller de yadsınmaz. Çünkü meselâ bir kasti düzenin kralı bir bireysel cemiyetteki kölelerden daima doğal bir istihbarat teşkilâtına sahip olabilmıştır. Hatta en yüksek kişilerin evlerine kadar kulaklarını sokabilmıştır.

Buna karşılık Greko Romen kolonyalistlerinin hiçbir zaman müessir bir müeyyideleri olamamıştır. Çünkü onların bireysel eğitim sistemleri bireysel suça göre ceza ve akıl hastalığına göre tedavi yöntemlerinde son buluyordu. Halbuki kasti sistemin kökeninde bireysel suç, ceza ve akıl hastalığı gibi kavramlar mevcut bile değildi. Kasti düzenin özünde bir tek eliminasyon usulü söz konusuydu; o da «kurban» müessesesi idi... Gerek iş kazası şeklinde olsun, gerekse ibadet biçiminde olsun insanlar tanrı kral'a kurban olurlardı. Ve de kurbanlık yüksek bir mazhâriyetti; kurbanlar kast halkı tarafından kutsanır ve saygı ile anılırdı. Onun için bugün bile kolonyalistlere insan taklidinde yanlış yaparak fâş olmuş -yani ceza almış veya tedaviye sokulmuş- bir kasti mahlûk, kasti tarafından ancak kurban olarak görülür; ve bir nevi afazoz veya lânetleme şeklinde gözden çıkarılarak -saygın bir duruma gelmesi için- ölmesi istenir.

Diğer yandan bir kast mensubu otokritik sahibi olmadığından bireysel cezanın da faydasını göremez hatta yüküne katlanamaz. Üstelik melekeleri muhtel olduğundan bireysel psikopatolojiye de cevap vermez. Dolayısıyla son tahlilde kolonyalistlerce de şu veya bu şekilde harcanır.

Kadim Yunan'dan başlayarak günümüze kadar gelen kolonyalizm ve kasti düzen polarizasyonu aynı zamanda işte böyle bir insanlık trajedyasına yol açmıştır.

Bu bağlamda bir hatırlatma ve saptama yapmak gerekirse, Makedonyalı Büyük İskender'in kısacık ömründe yaptığı büyük fetihler ve kurduğu muazzam şehirler ve aldığı tanrı pâyesi de ancak kadim kastları tanıyıp yeniden düzenlemesiyle izah edilebilir.

Kanımca Mahmut Açıksöz'ü ve mensubu bulunduğu Alevi halkını veya cemaatini veya topluluğunu anıyabilmek için işte böylesine derin bir tarihi perspektiften bakmak lâzımdır. Yoksa Mahmut Açıksöz ile yakın ilişki kuran arkadaşlar ya onunla kankardeş veya kastaş olduklarını sanarak bir nevi espri (veya hoşlaşma âyini) içine girerler, veya kendilerini polis, savcı sanarak O'na kızıp sorgulamaya girişirler, yahut da kendilerinde psikiyatr becerisi vehmederek O'na acıyıp birçeşit psikoterapi uygulamaya kalkarlar. Ki bu da kollektif bir yanılısma (illüzyon) ve anarşik bir ortam yaratır. Burada farklı bir kasti kökenden gelen bir arkadaşla aralarında doğabilecek -en sinsî lânetler, büyüler şeklindeki- irrasyonel zıtlaşmayı kaydetmek bile istemiyorum...

Aslında bu halkı, ülkemizin diğer yörelerinde bulunan ve ana dilleri Türkçe ve Kürtçe olmakla beraber yine Alevi adıyla anılan halklardan ayırdetmek gerekir. Çünkü onlar tarikattan dönme kişilerin kurduğu yarı meshepsel yarı kasti oluşumlardır. Ve de kendilerini tanımlamakta adlarını kullandıkları (Bektaşî gibi) bazı tarikat pirlilerinin bu oluşumlarda hiçbir duhulleri yoktur...

Bizde Arap uşağı da denilen bu esas Alevi halkı Greko Romen kolonyalist uygarlığına -bireysel köleler ve/veya hizmetçiler olarak- hizmet ettiği gibi Arap büyüklerine de ev kölesi veya hizmetçisi olarak hizmet etmişlerdir. Onun içindirki insanlarla yakın ilişkilerinde tutarlı, dürüst veya terbiyelidirler. (2) Ancak bununla beraber son devirlere kadar zaman zaman büyük tarımsal işlerde gruplar halinde kullanıldıkları da bazı tarihî kayıtlarda belirtilmektedir.

Hz. Muhammed'in çıkışından sonra bunların (Şiiler de dahil) İslâmiyet'e kazanılması veya İslâmî bir çizginin içinde tutulması ancak Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin'in kendini bile bile kurban etmesiyle mümkün olabilmıştır. (3) Yoksa Emevi'lerle başlayan Arap kolonyalizminin bunlarla başedebilmesi ve Kuzey Afrika'da Arap fütuhatını gerçekleştirebilmesi mümkün olamayabilir ve de Haçlılar karşısında hezimete uğranabilirdi. Nitekim bin küsur yıl geçtikten sonra da olsa bugün bu Alevi halkı -gayet yumuşak ve tertipli bir askerî darbe ile- Şam yönetimini ele geçir-

mişlerdir. Ve de ne düzgün tarihi bir paralelliktir ki yine bir nevi Arap kolonyalizmi (Arapçılık) olan Baas rejimi içinde bunu gerçekleştirmişlerdir. Hem de hemen hemen bütün seçkin Arap ailelerinin içinde en az birer Alevi hizmetçi bulunurken bu işi -tabii ki kolayca- başarmışlardır. Yani ev hizmetçiliği sektörünü tamamen ellerine alıp bir istihbarat örgütü gibi kullanarak...⁽⁴⁾ Diğer taraftan İran'da da taa Tanrı ve Peygamber Krallar (meselâ Zerdüşť Peygamber) zamanından kalma rahipler kast'ı geleneği bugün bir nevi İslâm rahiplerinin kastı şeklinde dirilerek devlet yönetimini ele geçirmiştir.

Bütün bu izahlar muvacehesinde düşündüğümüzde, Mahmut Açıksoz arkadaşımızın tarihi kolonyalizm ve kastı düzen polarizasyonunun tam ortasında büyük bir gerilimin içine düşmüş bulunduğunu kolayca anlarız.

Kendisini bir yandan kolonyalistlerin suçlulukla ve/veya psikopatolojik olmakla tazyik edecekleri (veya paranoya operasyonu uygulayacakları), buna karşılık da kastı cemaatinin -bu iddiaları (ve operasyonu) hiç üzerlerine almayıp hatta anlamayıp- O'nu kurban gibi göreceklere gayet açıktır.

Ancak biz bu -zımnî anlaşma (konsensüs) da içeren- kutuplaşmanın hiçbir yerinde bulunamayız. Çünkü bizim için kişisel psikopatoloji, hatta kriminolojinin anlamı olmadığı gibi çağdaşı bir kurban olayında başımızı çevirmemiz veya görmezlikten gelmemiz de sözkonusu olamaz.

Onun için bu problemin çözümü yolunda önerimizi açıkça yapıp açık tavrımızı belirlemeliyiz; ki bütün gerçeklikler, barbarlıklar, ilkelikler, vahşilikler açığa çıkabilsin, deşifre olabilsin.

Şöyle ki; Mahmut Açıksoz'un ruhi dengesine kavuşabilmesi için herşeyden önce rutin, periyodik bir günlük hayata kavuşması gerekir. Halbuki biz Vakıf kuruluncaya kadar böyle bir hayatı ona garanti edemeyiz. Hatta temin edemeyiz; çünkü yakın geçmişte bir iki arkadaşın ısrarları ile bunu denedik... Ve de O, bu durumda bizim çok hassas zamanlama ve plânlama gerektiren aperiodyik yaşam tarzımıza uyum gösteremez. Üstelik artık ben de -programa yoğunlaşmam nedeniyle- zaman zaman yaptığım gibi O'na hoşlanacağı kendini rahat ve emin hissedebileceği şartları, tavırları sergileyemem; konsantrasyonum bozulur daha doğrusu melekelerim verimli olmayan bir şekilde zorlanır. Yani artık bizim için Mahmut Açıksoz'un iyiliği için çalışmak da, Vakfın biran önce kurulma-

sı için çalışmakla ve/veya bunun önündeki gizli engelleri (ve tertipleri) deşifre etmekle aynı anlama gelmektedir.

Dolayısıyla bu durum ve süreçte O'na halkının -ister kendi aralarında ister kolonyalistlerle anlaşarak- müzahir olması gerekir...

Sanırım onların (Mahmut ve Cemaatinin) bu kadar şaşkınlıklarına sebep bizim devlet hakkındaki görüşlerimizi ve mevcut TC devletine nazaran konumumuzu anlayamamaları ve bizi -hiçbir adabı muâşeret usulünü ve insan tipini övüp idealize etmediğimiz halde- kolonyalist gibi görmeleri olmuştur.

Bu hususu da şurada kısaca özetlemekte yarar vardır :

Türkiye'deki devlet hiçbir zaman ister Türki anlamda ister «Türk-İslâm»î anlamda ister Batı kolonyalizminin bir «Genel Valiliği» anlamında olsun tam anlamıyla kolonyalist olmamıştır ve olamaz. (5) Ancak mevcut devletin çökmesi ile pekçok kolonyal yönetimler çıkar Türkiye'den... Ama bu da Dünya dengeleri bakımından çok vahim bir kumar olur.

Dolayısıyla buradaki devlet aslına uygun olarak yani insanları parasal ekonomiden bağımsız olarak doğru sıralayan bir «tarikat» sistematüğını de bünyesinde taşıyarak yeniden yapılanmak zorundadır. Ancak bu surettedir ki Türkiye Japon mucizesini bile gölgede bırakacak bir gelişme kaydedebilir. Ve de Ortadoğu tarihi «kolonyalizm -kasti düzen» gerilimini aşıp sükuna kavuşabilir.

Ayrıca bir devlet, kuruluşundan ancak iki kuşak sonra rayına oturur ve yükseliş, güçleniş trendine girer. Ve de Dünya'da hemde bize çok yakın bölgelerde muazzam değişimler olur, içeride de anarşik bir kargaşa yaşanırken TC devletinin donmuş bir yapıda olduğu veya olması gerektiği düşünülemez bile...

Dolayısıyla devletin yapısındaki mevcut kolonyalist güçler bizi bağlamamakta hatta endişelendirmemektedir bile... Çünkü insan harcama (menfi seleksiyon) hızını düşürüp bir de bir müsbet seleksiyon (birey insan ayıklanması) sistemi kurabilirsek bizim kuşak bile Türkiye'de güçlü ve cihanşümül bir özerk devletin doğuşuna tanık olabilir.

Sonuç olarak diyebilirimki :

Herşeyden önce Mahmut Açıksöz'ün mensup olduğu Alevi halkına veya cemaatine veya topluluğuna Dernek olarak açık bir çağrıda bulunularak

Vakıf kuruluşuna kadar O'na münasip bir sosyo-ekonomik statü (veya konum) sağlanması talep edilmelidir. Ayrıca, bizim de haberdar edileceğimiz böyle bir statü sağlanmadığı takdirde Mahmut Açıksöz'ün âkibetinden hiçbir şekilde sorumlu olmayacağımız ve de bizi, fikrimiz, niyetimiz ve amacımız hilâfına birtakım sonuçlara angaje edici yöndeki provokasyonlar tırmandığı takdirde bütün (hertürlü) ilişkimizi keseceğimiz ilân edilmelidir.

Artık «Hz. Hegel»lere kadar tettebbu edebilen Şeyhlere, liderlere sahip bulunan bu halk bizim ne dediğimizi, bundan ne gibi fikri ve filli sonuçlar çıkabileceğini de idrak edebilecek seviyeye gelmiştir herhalde...

Ve de kurulacak olan İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın mütevelliler heyetinde bir mensuplarının bulunması bütün Alevi cemaati için bir şeref olmalıdır herhalde... Kaldığı esas uğraşı insanların kaabiliyetlerine göre yönlmesine ve birey insanların ayıklanmasına çalışmak olan böyle bir Vakıf Müessesesini desteklemek, cemaatçılık gibi kısır menfaatler peşinde koşmayan her çeşit cemaat mensubunun da bir insanlık görevi olmalıdır.

Ancak bütün bu temennilerle birlikte M. Açıksöz ve cemaati hakkında fazlaca veya idealistçe bir ümit de beslenmemelidir.

Çünkü binlerce yıllık bir gerilim statükosunun veya kolonyalist-kasti konsensüs'ünün (veya zımnî anlaşma) yarattığı insan tipi bir mummyden farksızdır. Bunlar -genellikle- alışılmış refleksif hareketleri yaparak sadece sahiplerine hizmet edip üreyen ruhsuz insanlardır.

Onun için bunlarla yoldaşlık ilişkisi çok zordur hatta mümkün değildir. Çünkü otomatik olarak yaptıkları -yatırımsal- hizmetle insanı bir kolonyalist olarak forme ederler ve/veya öyle tanıtır ve de bir borçluluk hissi içine sokarlar; yani bir nevi büyü yaparlar. Dolayısıyla bunlara acımak -bir mummyya acımak gibi- çok yanlış bir ruh halidir; ve kendilerine de bir yarar sağlamaz.

Onun için Mahmut Açıksöz problemini çözerken arkadaşların tek tek ruhi dengelerine dikkat etmelerini, O'na ve kökendaşlarına karşı gerek kızgınlık gerekse acımak şeklinde olsun vicdani bir hassasiyet, daha doğrusu zaaf göstermemelerini ve de sadece -bu araştırma ve incelemeden çıkan sonuçların ve alınacak kararların ışığında- mantıken son derece dikkatli davranmalarını sâlik veririm. Yoksa biz o problemi çözelim daha

doğrusu çözüm yolunu gösterelim derken, o binlerce yıllık problem bizi çözer ve dağıtır.

Yani özelle, çok derin tarihi -geleneksel ve gen'sel- angajmanları olan Mahmut Açıksöz'ün kurtuluşu, her halükârda bizi çok rahatlatır ve yolumuzu açar. Ama O'nun bu angajmanlarının bizi ve dolayısıyla yaklaşık bin yıllık -Anadolu'yu yatırırlarla bezemiş- bir «tarikât» sistematüğını ipotek altına almasına da her halükârda müsaade edilmemelidir. Çünkü insanlığın gelişme sırrı buradadır. (27 Temmuz 1993).

D İ P N O T L A R

- (1) Batılların düalist kafası, tabiatın sırlarını çözen bir akıllı hayvan kurgular veya vehmeder. Halbuki «sır» bizatihi insanın kendisinde, aklın varoluşundadır. Melekeleri bozuk bir insanda -ritm melekesi bozukluğunda- ne doğru dürüst zaman duygusu ve mevhumu -akli sıralama melekesi bozukluğunda- ne de doğru dürüst mekân duygusu ve mevhumu mevcut olur. Dolayısıyla böyle bir insan için doğru dürüst bir tabiat veya çevre kavrayışı bile sözkonusu değildir, nerde kaldığı onun sırlarını keşfetsin... Demekki herşeyden önce insanların doğru sıralanmadığı, melekelerinin güçlenmediği bir cemiyette değil problem çözmek tam tersine çok defa problem üretilir. Bırakalım insanla ilgili -yarı- bilimsel branşları, mesela Aristo'nun formüle ettiği ve akli sıralama melekesi bozukluğundan mütevellit bir «mutlak eşitlik» prensibi ile ritm melekesi bozukluğu ile de alâkalı bir «mutlak zaman» varsayımı, matematik ve fizik gibi başlıca tabii bilimleri bile binlerce yıl dar çerçevelerin içine hapsedmiştir. Ki insanlığın genel kamsı haline gelen böyle prensipal hatalar ancak paradoksal durumlar, problemler ortaya çıktığında aşılabilmıştır.

- (2) Hangi ahlâkî normlara dayanırsa dayansın terbiyeli ve dürüst olmak kolonyalistlerin, kapitalistlerin nezdinde daima bir yatırım değeri olarak prim yapmıştır. Çünkü -hayvanlar için de sözkonusu olan- terbiye, alttarafı bir şartlı refleks kazandırma olayıdır; ve uygun şartlara göre çalışan refleksler daima bir iş yapar ve meta üretir. Halbuki insanla ilgili -objektif- bilimsel çalışmalar ve özellikle İnsan (Emek) Bilimi hiçbir zaman -son tahlilde kâr ve sömürüye yol açan- bir yatırım değeri kabul etmez. Onun içindir ki halk için, hak için yapılan bu yoldaki çalışmalar ancak vakfedilir.

Çünkü İnsan (Emek) Bilimi çalışmalarında çok defa muhtelif bedihî, ahlâkî normların birbirine göre izafi değerlendirmelerinin yapılması gerekir. Bu durumda belli bir terbiye ile yetişmiş birinin yapacağı (Sabotaj'dan sarfınazar) tutukluk veya ayak direme bile, sağladığı yarardan çok daha fazlasını götürebilir. Çünkü matematikte bile muayyen bir estetik veya bedahat duygusuna kapılmak, yani meselâ bazı formül veya şekillerin simetrilerine, görünüşlerine şartlanmak, insanın yaratıcılığını kısıtlar ve onu ya çıkmaz yollara sürükler veya klâsik teorilerin çerçeveleri içine hapseder.

Bu arada hatırlatmak isterim ki bu Rapor'un yazarı, matematik üzerine yapmaya çalıştığı akademik kariyerinden, bir ispatını nezaretçi (adviser) hocanın -klâsik estetiğe göre- bedihî bulmaması ve bu kanısını da kendi kürsüsünün elemanlarına oybirliği ile tasdik ettirmesi üzerine vazgeçmiştir.

Aslında Batı felsefesinin kısırlığı veya açmazı da burada yatmaktadır. Muayyen moral, estetik normlara şartlanmış insanlar, insanın ve/veya insanlığın ne kadarını izah edebilir ki?. Bütün filozoflar sanki bir marifetmiş gibi herşeyden önce ahlâk ve bedahat anlayışlarını vazeder ve/veya vaaz ederlerken, aynı zamanda ardıllarına bir önyargılar makûlesi bıraktıklarının farkına varmazlar. Sonra da kalkıp birçok mârifet göstermiş, -kolon değil- adam yetiştirmiş bizim tarikat pirlerini mistik (sırcı) diye damgalarlar.

Onun için böyle çalışmalarda herşeyden önce kozmik emek önemlidir ve başı çekenlerin melekelerinin çok güçlü olması, diğerlerinin de meleke gücüne göre bir inanç ve saygı silsilesi olarak dizilmeleri gerekir. Ki ancak bu şekilde insanlığın temel tabularına hâlel getirilmeden bu temel postülatlara dayanarak bütün ahlâkî, bedihî normların res-

torasyonu, düzeltilmesi, dolayısıyla de mantıkî ahlâk ve âdâb-ı muâşeret kurallarının tesisi mümkün olabilir...

Kapitalistlerin en dürüst ve samimi komünistleri bile «halkı kandır-
mak için dürüstlük ve ahlâk yatırımcılığı» yaptıkları şeklindeki suç-
lamaları bir dereceye kadar doğrudur. Çünkü Marksist teori çerçeve-
sinde de, düşünce ile bedihi, ahlâkî normlar arasında mantıkî bir il-
liyet kurulamaz. Ama İnsan (Emek) Bilimi'nde insan düşüncesinin,
ahlâkın da ötesindeki tabularla, beslenmeyle, çiftleşmeyle ilgili yasak-
larla direkt neden sonuç ilişkisi vardır. Yani doğru düşünen bir insan
sağlam melekelerle sahip demektir; bu sağlam melekeler ise temel ta-
buların ihlâl edilmemesinden hatta -gerek bilgi dahilinde gerekse bilgi
haricinde- ihlâl ettirilmemesinden tevellüd eder... Tabii bu arada fitne,
fesat izâlesi için plânlı ve kollektif olarak yapılması gereken bazı teş-
rih operasyonlarının ise tabu ihlâlleriyle alâkalı olmadığı iyi anla-
şılmalıdır.

- (3) Bilindiği gibi Hz. Hüseyin'i bu kastî halklar, kendilerini Emevi kolon-
yalizminin (veya Ümeyyeoğulları kavmiyetçiliğinin) baskısından (zul-
münden) kurtarsın diye çağırılmışlar, sonra da Şam yönetimi ile zımnî
bir anlaşmaya girerek büyük bir ordu karşısında O'nu yalnız bıraktılar.

Tabii ki bu olaydan bireysel bilince veya -birey insan seviyesinde-
bir lidere sahip olmayan bu halklar sorumlu tutulamaz. O halde Hz.
Hüseyin'in gösterdiği davranışın doğruluğu kabul edilmelidir. Aksi
takdirde İslâmiyet'in özüne (ruhuna) aykırı olarak bir halkın lanetle-
mek durumuna düşerdi. Kaldı ki bu olayın Hz. Muhammed'e önceden
malûm olduğu da söylenir. Dolayısıyla de bu halk diğer Müslümanlar-
tarafından Hz. Hüseyin aşkına gereken hamiyeti görmelidir; ki şim-
diye kadar ilim ve irfana değer veren yönetimler altında görmüşlerdir
de...

- (4) Yani bugün Şam merkezli Arap kolonyalizmi (kavmiyetçiliği) asli Arap
kolonyalistlerinin elinden, onları çok iyi taklit edebilen uşaklarının -ve-
ya kölelerinin, hizmetçilerinin- eline geçmiştir. Yarın birgün de ABD
yönetiminin, Anglo-Sakson kolonyalistlerini çok iyi taklit eden zencile-
rin eline geçmesi hiç de imkânsız değildir. Kolonyalizmin insanı, insan-
lığı fikse eden öğretisi içinde gayet muhtemeldir. Ama zenci kölelerin
kökenleri büyük bir çoğunlukla kastî değil, panteistiktir.

- (5) Hernekadar devletin kuruluş aşamalarındaki kargaşalardan yararlanıp şu veya bu şekilde birdenbire zengin olan bazı aileler büyük paralar harcayarak çocuklarını batı ülkelerinde okutup Batı kolonyalizminin bir kolonu olarak yetiştirseler ve sonra da bunları şu veya bu şekilde devlet yönetimlerine tayin ettirselerde bu gidiş son tahlilde bir «Genel Valilik» değil ancak ülkedeki kadim kastlar bakiyesi halkları tekrar kastileştirerek anarşik bir ortam yaratır.

Onların seçimlerde oy almak için kasti mahlûk taklidi yapmaları da hiçbir fayda vermez.

TÜSTAV

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

K A T K I

KURUCULARI :

A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN

Sahibi :
Ali METE

Genel Koordinatör :
Ali TÜMER

Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu :
Tel. : 341 01 65
Mahmut AÇIKSÖZ

Yazı İşleri
Müdürü :
Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez.

Adres : Marmara Cad., Gümrükçü Sok., No: 21/10,
K. M. Paşa - İSTANBUL

Yazışma Adresi : Klodfarer Cad., 8-10/2, Cağaloğlu - İSTANBUL
Tel./Faks : 516 52 66

(Dergimizin önceki sayıları bu adresten temin edilebilir.)

Dizgi Baskı : EKİM Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Tel. : 518 06 46 - 518 24 58 Fax : 517 37 98

Dağıtım : SEÇKİ YAYINCILIK - Cerrahpaşa Cad. No: 1
Işık Pasajı B-6 Aksaray - İstanbul
Tel. : 586 57 87 - 586 77 05

Son Baskı Tarihi : 27.8.1993

VAKIF-DER YÖNETİM KURULU KARARI

Karar No. : 10

Karar Tarihi : 03.07.1993

Gündem : Mahmut Açıksöz hakkında verilen soruşturma önerisinin karara bağlanması.

1. Başkan Ali TÜMER ve Sayman Cumhur AKSEL ile Denetleme Kurulu üyeleri Ali E. GÜRAN ve Ali METE'nin, Denetleme Kurulu üyesi Mahmut AÇIKSÖZ hakkında müştereken yaptıkları soruşturma başvurusu ile Mahmut AÇIKSÖZ'ün aynı doğrultudaki talebi incelenmiş ve Tüzüğü-müzün üyelikle ilgili 4. Maddesi'nin 2. ve 3. fıkraları uyarınca bir araştırma yapılmasına karar verilmiştir. (*)
2. Köken araştırması işleminin metodolojisinin ve genel kurallarının da belirlenmesi ile birlikte, bu sosyolojik araştırmanın, Dernek Sekreteri Caner GÜÇAL başkanlığında ve Cumhur AKSEL, Ali METE ve Mehmet YILDIRIM'ın üyelikleri ile Ali E. GÜRAN'ın raportörlüğünü yapacağı bir «Soruşturma Komisyonu» tarafından yürütülmesine;
3. İlk toplantısını en kısa zamanda yaparak sair işbölümü ile çalışmaya fiilen başlayacak bu Komisyon'a tüm üyelerin yardımcı olmalarına,

Oybirliği ile
Karar Verilmiştir.

Başkan
Ali TÜMER

Sayman
Cumhur AKSEL

Sekreter
Caner GÜÇAL

Üye
Şaban TAŞOĞLU

Üye
Mehmet YAVUZ

(*) «... Ama buna mukabil -kurucular dahil- tüm üyelerin patolojik seviyede şizofreni ve paranoya taşımadıklarını ispat ve/veya bu ruhi hastalıklara karşı devamlı olarak mücadeleyi -yani ruhi bütünlük veya kişilik kazanma mücadelesini kabul etmeleri gerekir. Çünkü sözkonusu ruhi (sosyolojik olarak da kastı) hastalıklar müzmin ve sâridir. Dolayısıyla önce melekeleri -kişilikleri- sonuç olarak da kollektif iradeyi tahrir eder.

Bunun için üyeler, icabında (özellikle çelişkili fikir ve davranışları görüldüğünde) -biyografik ve kültürel (yani töresel, geleneksel, dinsel)- tüm geçmişi ve ilişkide bulunduğu tüm çevreler hakkında sosyolojik inceleme, araştırma ve soruşturma yapılmasından rahatsız olmayacaklarını ve de istendiğinde kendileri hakkında yapılacak çalışmalara bizzat katılacaklarını beyan etmelidirler...»

**ARAŞTIRMA KOMİSYONU RAPORTÖRÜ A. E. GÜRAN
TARAFINDAN, CANER GÜÇAL, CUMHUR AKSEL ve
ALİ METE'NİN HUZURUNDA MAHMUT AÇIKSÖZE
YÖNELTİLEN SORULAR (03.07.1993)**

- SORU : Dininizin genelden özel'e isimleri..?
CEVAP : Esas itibariyle genel olarak Müslüman-Alevi denir.
Özel olarak Nusayri denir. «Muhammed bin Nusayri» kurucu sıfatıyla anılır.
- SORU : Cemaatinize diğer halklar tarafından takılan isimler..?
CEVAP : Arap Uşağı veya Fellâh derler.
- SORU : Dininize yabancı -erişkin- biri girebilir mi?
CEVAP : Bildiğim kadarıyla giremez.
- SORU : Din'e mensubiyet bakımından erginlenme veya olgunlaşma
âyini yapılır mı?
CEVAP : Yapılır.
- SORU : Kimler için yapılır?
CEVAP : Sadece erkek çocuklar için yapılır.
- SORU : Ölümüne saklanacak bir sır tevdi edilir mi?
CEVAP : Kural olarak edilir.
- SORU : Sırrın fâş edilmesi haline göre, ölümcül bir müeyyide beyanında -yani ölümle tehditle- bulunulur mu?
CEVAP : Bulunulduğunu duydum.
- SORU : Afaroz, müessese olarak mevcut mu? Filiyatta misâl biliyor musunuz?
CEVAP : Küskünlük halî olarak biliyorum.
- SORU : Tarihi büyük kişiliklerden kimlere dua edilir; niçin ve ne vesile ile?
CEVAP : Müslüman olması gerekmez; insanlığa hizmet etmiş insanlara dua ederiz.
- SORU : Reenkarnasyon'a inanmak farz veya mecburi midir?
CEVAP : Buna karşı bir tez çıkmamıştır; böyle birşey tartışılmaz; esas olarak kabul edilir.

**«SORUŞTURMA KOMİSYONU RAPORTÖRÜ'NE SUNULMAK
ÜZERE ANTAKYA VE ÇEVRESİNDE YAPILAN ARAŞTIRMALARIN
SOMUT SONUÇ RAPORU»DUR.**

Alevî Çevreden Edinilen Bilgiler :
(Formel Sorular'a Göre)

- Bize «Alevî» derler; «Fellâh» derler. Sebebi bizim tarih boyunca ezilen «rençberler» olmamızdandır. Aşağılanacak bir iş olarak görülmüştür. Bazıları «Nusayri» der ama mühim değildir. Saklanılan bir yer olan «Nusayr» dağına izafeten de bu adı verirler. Muhammed bin Nusayr, esasen «İmam Cafer-i Sadık»ın hizmetçisidir...
- Yabancı biri, bir eser meydana getirirse (örneği gösterildi) veya bizim yanımızda tedrisattan geçerse bizden sayılır.
- Herhangi bir erginlenme âyini sözkonusu değildir.
- Herhangi bir sır sözkonusu değildir; bunlar bizim için Sunnilerin uydurmalarıdır.
- Eskiden afaroz olabilirdi; ama şimdi kimin umurunda.. herkes kendi yolunda.. gençler artık birşey uygulamıyor.
- İskender-i Zülkarneyn bizim için Peygamberdir. Ayrıca dualarda Hz. Aristo, Hz. Eflâtun, Hz. Sokrat, Hz. Pisagor da «kutsal kişiler»olarak anılırlar. Meselâ Einstein de.. biz Hegel'i de Marks'ı da biliriz...
- «Tecelliyet»e (Reenkarnasyon'a) inanmamak Müslüman olmamak demektir. Kuran'da yeri vardır. Meselâ bütün Peygamberler -esasında- «bir»dir. Hepsi, bir sonrakinin bedeninde canlanmıştır. Çünkü ruh ölmez; mutlaka -yaptığı hayra ve şerre göre- uygun bir kişinin bedeninde yaşamaya devam eder. Meselâ şehvete kapılanlar daha sonra hayvan suretinde de gelebilir. Terside olur: daha önceki hayatında eşek veya domuz olduğunu bilenler, hatırlayanlar vardır. (Örnekleri gösterildi). Dünya'nın birçok yerinde bunu bilenler, daha önce yaşadığı yerleri ve ailelerini gelip de gösterenler çoktur. (Amerika, Avustralya örnekleri verildi).

Hindistan'da da en az 7 bin yıl evveline kadar reenkarnasyon'a rastlandığı sorulduğunda, «Allah oraya da Buda Peygamberini göndermiştir de ondandır» diye cevap verildi.

Dolayısıyla, Cennet ve Cehennem diye birşey de yoktur; yok çayır çayır yanacakmış; yok huriler varmış da... Bunlar tamamen hurafedir; batıl itikattır.

- Özel bir anlaşma, tanışma işareti yoktur; belki bıyıklardan falan anlaşılabilir. (Meselâ sizinki Alevi bıyığı, diye gösterildi).

Verilen Diğer Bilgiler :

- Köken olarak Arap'ız ve Hicaz'a, «Gassaniler»e dayanırız.
- Esasen hepimiz Şii Kökten gelmeyiz: Şiiilerle aramızdaki fark namaz kılma şeklidir: onlar kollarını serbest bırakır (esas duruş vaziyeti), biz ellerimizi bağlarız.
- Bizden Şiiliğe ve Sünniliğe dönmek şeklinde ayrılmalar vardır; olabilir. (Meselâ Mahmut'un Ağabeyi Şiiliğe dönmüştür, diye şerh verildi).
- Hiçbir şekilde dişi hayvan yenmez; bir kısım başka şeyler de.. meselâ yılanbalığı yenmez...
- Sünniler pistir; tâhrat yapmazlar. Şeylerini taşla silerler; yemeğe oturlar, namaza dururlar. Oysa bizde sürekli temizlenmek vardır.

Sünnî Çevreden Edinilen Bilgiler :

- Alevi büyükleriyle zaman zaman ortak toplantılar yapıldığını ifade eden Sünnî kaynak bu cemaate «Arap Uşağı» ve «Fellâh» diyor. Müslüman olarak kabul etmiyor. Ayrıca «olgunlaşmamış» ve «ham» olarak niteliyor.
- Dinlerine yabancı birinin girdiği, girebildiği görülmemiş, duyulmamıştır.
- 13 - 14 yaşlarındaki erkek çocuklar birkaç günlük bir «çile»ye sokulurlar. Bu «çile»nin belli bir evresinde(?);
  - «Gelme, gelme;
  - Gelirsen dönme;
  - Gelenin canı;
  - Dönenin başı..»
 şeklinde bir hitab ile, ölünceye kadar saklanacak sır tevdi edilir. Artık bu genç dimağ bundan sonra böyle yaşayacaktır. Sırrın açığa vurulması «yokedilmek» demektir. (Sünnî kaynak bu cevapların kaynağı olarak kendisinin gösterilmemesi ricası ile bu bilgiyi vermiştir).
- (Afaroz'u «uzak durma» diye niteleyen kaynağımız bunun her zaman uygulanabileceğini söylüyor; örnek veremiyor).

- Sağ elin parmaklarını aralılarak ileri uzatmakla verilen bir selâmlaşma işareti vardır. Bu; Muhammed, Ali, Fatma, Hasan ve Hüseyin'den mürekkep «Allah» tamamlamasıdır. Bu anlaşılmazsa ay benzeri yüz-sakal-bıyık sıvazlanır. Bu da olmazsa sağ el kalbin üzerine konur.

Verilen Diğer Bilgiler :

- Kadınlar insan sayılmazlar; şeytandırlar. Dolayısıyla onlara herhangi bir sır tevdi edilemez. (Mum söndü hadisesi bu geleneğe bağlanabilir).
- Bu cemaat pistir; yıkanmaz, temizlenmez. Çok zengin denilen Samandağı'na bakın; leş gibidir, kokar.
- Bu cemaat çok çalışkandır; ticaret erbabı olmuştur. Müşteriyi çok candan ağırlar; Müslümanlar da hiçbir beis görmeden onlardan alış-veriş yapar.

Mehmet Açıkgöz (Mahmut Açıksöz'ün Ağabeyi) ile Yapılan Görüşme

- Komisyon'u çok gergin karşılayan ve görüşmeye de çok gergin (kendi otomobiliyle rehberlik edip) gelen Mehmet Bey, 1969-1970 yıllarından beri düşünüp tartıştığını ve 1977 yılından itibaren hak yolunu seçerek 50 kişiyle birlikte Şiiliğe döndüğünü; köyündeki camiın yapılmasına önyak olduğunu; köyündeki Şeyh'le de arasının açık olduğunu peşinen ifade etti.
- Mahmut'un kendisinden değil bizlerden sorulacağını açıkça beyan ederken, «size daha yakındır; benimle ancak telefonla görüşüyor. Buraya geldiğinde de işlerim nedeniyle ben onunla görüşemiyorum» dedi.
- Komisyon'ca sorulan bir soru üzerine «bu masayı evimde kuracak imkânım yok; zaten olsa da yapmam» dedi.
- Sorulan diğer bir soru üzerine de, «Mahmut'a destek verecek hiçbir gücüm yok; ondan da bana bugüne kadar 5 kuruş bile geçmemiştir», dedi.
- Başka hiçbir konuda konuşmayan Mehmet Açıkgöz, bizi köydeki Şeyh'le de görüştürmeyeceğini beyan ederek, saat 23.45'de eve gitmek zorunda olduğunu beyan etti ve 24.00 civarında elini masaya vurarak vedalaştı ve gitti.

Maruf Cilli'yle Yapılan Görüşme : (Samandağı)

- 30 yıl süreyle Antakya milletvekilliği yapmış Abdullah Cilli'nin yeğeni. Eczacı. Mahmut'a «birisi gelmiş; hüviyet göstermiş» diyen kişi.

— Mahmut'un ne istediğini anlamadım. Eline bir harita almış herkese gösteriyor; «Amerika bu haritaları çıkarıyor, bizim üzerimize plânlar yapıyor; aleviler olarak toparlanmalıyız; bana destek verin» diyor. Oysa ben böyle otuz tane harita görmüşümdür. Nitekim saat gece 03.00'e kadar içtik, bundan başka birşey söylemedi.

Burada herkes hayatından memnundur. Kimse Mahmut için kılını kıpırdatmaz. Ben kendisine sende dinî lider olacak vasıf da yok diye söylemişimdir.

Anladığım kadarıyla, öncelikle destek vermeye söz verirsiniz anlatacağım diye, esrarlı bir havaya girdiği için bir tedirginlik doğmuştur; yaptığı iş bölücülük zannedilmiştir.

Bizim diğer arkadaş zaten tayin bekliyor; çok tedirgin. Ona birisi gelmiş, «Bu işle uğraşma, siyasidir» falan demiş; arkadaş sen kimsin diye sorunca da hüviyetini göstermiş. (Nüfus kâğıdı kastediliyor). Bana da birisi telefon etti; «her kimsen gel de yüzyüze görüşelim; dilediğin yerde ve zamanda...» dedim. Herhalde Mahmut'u takip falan etmiş olmaları ki...

— Sorulduğunda; «Mahmut'u çok uzun zamandır görmüyorum; yıllar sonra bana geldi ve bunları anlattı. Bölücü olabileceğini sanmıyorum. Ama onun söylediklerini Şeyh de, kimse de anlamamış. Siz lütfen amacınızı bana rahatça anlatın, açıklayın» dedi.

(Yeniden sorulduğunda, «Mahmut bütün alevileri kapsayacak bir dernek kurulduğunu, dolayısıyla kendisini öncelikle maddî ve manevî olarak desteklememiz gerektiğini söyledi. Ne dernek hakkında bir bilgi verdi, ne de doküman» dedi).

— «Babamın dedesi burada Enver Paşa'yı misafir etmiştir. Bütün Antakya yöresinde bilinir, tanınırız. Hangi partiden adaylık koysak kazanmışızdır. SHP'liyim ama uğraşmıyorum. Burada şimdiki Belediye Başkanı falan pek sevilmez; eskiden DSP kazanırdı...».

— Konunun siyasetle bir ilgisi olmadığı, esasen siyaseti de çok aşığı ifade edildiğinde, «Bana lütfen yayınlarınızı gönderin, beni aydınlatın; ben anlarım; belki bu sefer de biz size geliriz» dedi.

ARAŞTIRMA KOMİSYONU

(20.07.1993)

Başkan
Caner GÜÇAL

Üye
Mustafa KÖKÇELİ

Üye
Cumhur AKSEL

ARAŞTIRMA KOMİSYONU KARARI

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN ÇALIŐANLAR DERNEGİ (VAKIF-DER) Yönetim Kurulu Başkanlığı'na

KONU : M. AÇIKSÖZ için kurulan köken Araőtirma Komisyonu'nun Karar Bildirimidir.

03.07.1993 tarih ve 10 no'lu Yönetim Kurulu Kararı çerçevesinde görev başlayan «Araőtirma Komisyonu»muz, Komisyon Raportörü Ali E. Güran tarafından hazırlanan 27.07.1993 tarihli «Rapor»daki tavsiyeler doğrultusunda bir karar alınmasını Yönetim Kurulu'na önermektedir.

Bilgilerinize sunarız.

16.08.1993

Başkan
Caner GÜÇAL

Üye
Cumhur AKSEL

Üye
Ali METE

Üye
Mustafa Ö. KÖKÇELİ

Üye
Mehmet YILDIRIM

TUSTAV

VAKIF-DER YÖNETİM KURULU KARARI

Karar No. : 12

Karar Tarihi : 21.08.1993

Gündem : «Araştırma Komisyonu» Kararının Gözden Geçirilerek Neticeye Bağlanması.

- Karar :** 1) Üyemiz Mahmut Açıksöz ile ilgili köken araştırması yaparak kararını 16.08.1993 tarihi itibariyle Yönetim Kurulu'na bildiren Komisyon'un önerisi doğrultusunda Mahmut AÇIKSÖZ'ün cemaatine intikal ettirilmek üzere bir çağrı metni kaleme alınmasına ve bu çağrının M. AÇIKSÖZ'ün vereceği ve tarafımızca uygun görülen adreslere (kişilere) postalanmasına;
- 2) Ayrıca, sözkonusu çağrı metninin tüm üyeler için bağlatıcı olmasına; üyelerin 20 Eylül 1993'e kadar yapabilecekleri yazılı itirazları mahfuz olmak üzere,

Oybirliği ile Karar Verilmiştir.

Başkan	Sekreter	Sayman
Ali TÜMER	•• Caner GÜÇAL	Cumhur AKSEL
Üye		Üye
Saban TAŞOĞLU		Mehmet YAVUZ

ANA DİLİ ARAPÇA OLAN TÜRK VATANDAŞI TÜM ALEVİLER'E

Bülûğ çağında erginlenme (veya olgunlaşma) âyininin geçirilip korkunç bir mensubiyet hissi kazandırılarak cemaatinize intisap ettirilmiş bulunan Mahmut Açıksöz, son yıllarda büyük bir kimlik ve hatta kişilik bunalımına (veya ruhî bunalıma) girmiştir.

Dolayısıyla M. Açıksöz'ün bu durumundan öncelikle ve en büyük sorumluluk cemaatinize düşmektedir.

Bu konularda (yani insanî konularda) bilim yapmak üzere uğraşan ve bir müessese (Vakıf) kurmaya çalışan bizler, akli eren herkesi gerek eleştirici gerekse tamamlayıcı olarak çabalarımıza katılmaya çağırırken -Şiiliğe dönenler de dahil olmak üzere- tüm cemaatinize de «M. Açıksöz'e müzaharet ve muavenet etme» görevini hatırlatırız.

Mahmut Açıksöz için sizlerden sadece İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın kuruluşuna kadar müzaharet ve muavenet beklemekteyiz. Ama böyle bir müsbet davranıştan, aynı zamanda, henüz insanlar için kişiliğin sözkonusu olmadığı kadim tarihi devirlerden gelerek günümüzde insanların kişilik kazanmasına karşı en zorlu engeli teşkil eden «erginlenme» âyini gibi -artık zararlı hâle gelmiş- geleneklerinizin kötülüğünü idrak edip bir nevi otokritik yaptığımız anlamı da çıkacaktır...

Aksi takdirde M. Açıksöz'ün muhtemel kötü âkıbetinden hiçbir durum ve şekilde sorumlu olmayacağımızı ve sizleri günahlarınızla başbaşa bırakacağımızı açıkça beyân ve ilân ederiz.

Bizim M. Açıksöz hakkında sorumluluk almamız, ancak cemaatinizden en az üç kişinin çağrımıza uyulduğunu bildirir yazılı beyanı ile mümkün olabilecektir.

TÜSTAV

VAKIF-DER

NOT: Bu «Çağrı»yı kaleme alabilmek için dayandığımız Cemaatiniz hakkındaki araştırma ve incelemeleri KATKI Dergisi'nin 22. sayısında görebilirsiniz.